

Jiná báseň o srdci

Vladimír Mišík

V té jedné hospodě a neprozradím v které
Je moje srdce křivo vyřezané
V židličce, která zbyla

Spíš v opěradle. Ve dřevěné židli
V takové hospodě, kde občas běsi bydlí

A milenci se o ně opírají
A milenci se o ně opírají
A milenci se o ně opírají

O moje srdce
Jednou jsem ho nechal
V té hospodě, když na sůl nebylo
A já jsem tenkrát spěchal